

Napadli so legijonarje, ki so bili pripravljeni prseči, pljuvali v lice, trgali jim obleko ter jih obmetavali s kamenjem. Kruto so pretepli tudi vojaškega duhovnika Kurapinskazga, ki za smatralo za iniciatorja popustljivosti med legijonarji. Tabor interniranih legijonarjev je popolnoma v rokah pristašov Pilsudskega, si so cenzurirali vse dopise ter preprečili, da bi se bil kdo izmed legijonarjev podvrget nemškemu poveljstvu. Po prihodu vojaške komisije je prišlo do velikih pobojev; trije so bili ubiti. 8 težko in 40 lahko ranjeni.

To je „zahvala“, da so naši in nemški vojski svojo srčno kri prelivali za osvoboditev Poljakov. Pač žalostno! Vseslovenska ljubskarija je ravno največja nevarnost za vso Evropo, največje zlo za vse človeštvo. Proti nje pomaga le strogost in disciplina. Kdor ni z nami, je proti nam!

Novi državni kancelar na Nemškem.

K.-B. Berlin, 2. novembra. Cesar Viljem je državnega kancelerja dra. Michaelisa na njegov predlog odpustil iz službe državnega kancelarstva, predsednika kraljevo-pruskega državnega ministerstva in pruskega ministerstva za zunanje zadeve ter mu obenem podelil veriziko velikega križca k redu „Roter Adler“. Kot naslednika je obenem imenoval kralj. bavarskega državnega ministra dra. grofa v. Hertling. Cesar je poslal ob tej priliki jako iskreno ročno pismo državnemu kancelerju dra. Michaelisu.

(S tem je bavarski katoliški mož postal sedmi državni kancelar nove Nemčije. Iz tega je razvidno, da ni istinita od sovrašnikov raztrobentana govornica, kakor da bi vsa Nemčija stala pod trinoštvom Prusije. Na Nemškem se gleda v prvi vrsti nato, da se postavi najposobnejše ljudi na čelo važnih uradov. To se vidi pri nemških vojskovodjih, kakor tudi v civilnih uradih. In dobro bi bilo, ako bi to načelo posvobodilo. Sposobnost je prva potreba! Novi nemški državni kancelar bo delal gotovo veliko dela in težke naloge. Ali gotovo je, da bo delal na istem stališču, kakor vsa Nemčija in z njo tudi Avstro-Ogrska: doseči pošten mir, primeren našim zmagam!

Izpred sodišča.

Nepošteni živinski nakupovalci.

Celovec, 31. oktobra. Pred sodnijo sta se imela zagovarjati nakupovalce koroške živino-vnovečevalne družbe Boltežar Seitner, trgovec in posestnik v Stalu, ter posestnik Johan Steiner v Latzenorfu. Seitner je nakupoval za družbo živino; vedno pa ni oddal vse svote posestnikom, ki jo je on sam od družbe sprejel. Steiner se je pri neki zapuščinski zadevi sleparskega počenjanja Seitnerja udeležil; obadva sta namreč iz dotične zapuščine nakupila govedo ter jo potem polagoma hotela po mnogo zvikan cenah družbi oddati. Seitner je bil vsled tega na 2 meseca poojstrene ječe in na 1000 kron denarne globe, Steiner pa na 14 dni strogega zapore ter 500 kron denarne globe obsojen.

Štrajk v industriji za orožje v Pragi.

Praga, 29. oktobra. Danes se je v porotniški dvorani v procesu proti delavcem Ringhoffer-tovarne v Smichovu, ki so bili udeleženi pri štrajku v industriji za orožje, razsodbo razglasilo. Obtožbo se je dvignilo proti 39 delavcem, proti 5 pa se je obtožba izločila. Od ostalih 34 obtožencev jih je bilo 10 zločinca upora in 21 zločinca proti subordinaciji krivim izpovednim; 3 obtoženci pa so bili oproščeni. Kazen je znašala od 4 do 18 mesecev težke ječe, ki je tudi poojstrena.

Razno.

Naši mariborski mladostrelci so se, kakor že večkrat v tej vojni, tudi zdaj krasno obnesli, tako zlasti pri zavzetju mesta Grado.

Poroča se o temu zavzetju, ki se je izvršilo od morja sem, sledeče: „Skozi špalir nazaj ostalih prestopili so tržaški mladostrelci najprve ozemlje Grada, njim je sledila naskočna kolona mariborskih mladostrelcev; hitri patrolski čolni peljali so se v kanal San Pietro Doiro. Povsod okoli Grada postalo je živo. Na c. kr. vojske se je metalo cvetlice in „coriandoli“ in množica jih je v mesto spremljala.“ — Naši prostovoljni strelci nam delajo pač vedno čast. To so mladi avstrijski junaki!

Hčerke vdove. Od vdove g. Marije Samuch, trgovke s sadjem v Mariboru, odšli so na bojišče štiri sinovi in dva zeta. Od sinov je eden invalid, naj se nahaja v italijanskem vjetništvu, najstarejši služi pri artiljeriji, odlikovan z bronasto medaljo in Karlovim četinem križcem ter se udeležuje zdaj ofenzive proti Italiji; najmlajši sin Leopold bil je že s srebrno hrabrostno medaljo odlikovan, v 10. Sočini bitki težko ranjen in je dobil zdaj srebrno hrabrostno medaljo 1. razreda ter Karlov četini križec.

Sleparija pisarja. Iz Maribora se poroča: Pisarniški pomočnik Otmar Roba se je večeraj izročil okrožni sodnji. Dognalo se je, da je s ponarejenimi spisi mestno občino za 2600 kron, davkarijo pa za 3187 kron osleparil. V kratkem se je tat hotel poročiti z neko kolegijo. Nekemu trgovcu je z ukradenim denarjem za pohištvo že plačal 4623 kron, nekemu krojaču pa 1100 kron. Svoji nevesti je bil kupil briljantni prstan in uhalo. Zdaj se pokori v ječi.

Odlikovanje. Vojni križec za civilne zasluge 1. razreda je cesar m. dr. podelil štajerskemu c. kr. namestniku tajnemu svetniku Manfredu grofu Clary und Aldringen ter namestnikom in deželnim predsednikom ostalih kronovin.

Maribor. Občinski svet mariborski imenoval je častnim možanom generalnega direktorja južne železnice dr. v. Weeber in mašinskega direktorja dr. ing. Karla Schlotz za njune izredne zasluge.

Boj štajerskega orožnika iz ruskega vjetništva. Iz Sulmtala se poroča, da je prišel pred kratkim orožniški stražnjost Johan Fruhmanna iz St. Martina v S. iz ruskega vjetništva. Z nekim tovarišem dunjskega domačega regimenta je svoj čas pobegnil iz ruskega vojnega vjetništva in odpotoval preko Švedskega v svojo domovino. Ze preje je Fruhman poskusil štirikrat pobegniti, kar se mu pa nikdar ni posrečilo. Vjet je bil v jeseni leta 1914. pri bojih ob priliki umikanja ob reki Nida.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so naslednji gg. kaplani: Jožef Kavčič iz Šostanja k Sv. Juriju pod Taborom, Jožef Potočnik iz Sv. Jurija pod Taborom v Šostanj, Ivan Razbornik iz Čadrama na Kebelj, Anton Plevnik iz Zreč v Čadram; Jurij Cvetko, ki je bil zaradi bolezni na začasnem dopustu, je nameščen kot kaplan v Zrečah. Č. g. Josip Jeraj, kaplan v Zalcu, je bil dne 26. oktobra promoviran za doktorja bogoslovja.

Samomer. Dne 30. p. m. si je v Mariboru 43 let stari sodnijski oficijant Paul Simon v uradnem poslojju z revolverskim strelom v glavo življenje vzal. Slabe gmotne razmere so ga gnale v smrt.

Veliki vlom. Dne 29. oktobra ob 2. uri zjutraj opazil je v avtomobilu se vozeči veletrgovec g. Suppanz iz Pristove, da je prodajalna trgovke Marije Summer v Poličanah odprta. Naznanil je to orožnikom, ki so dognali, da so v prodajalno tatovi vlomili in blaga za skoraj 40.000 kron odnesli. O tatovih ni nobenega sledu.

Št. Iju pod Turjakom. Piše se nam: Dne 21. oktobra 1917 zjutraj smo imeli v naši cerkvi pri prvi maši zelo lepo pridigo od našega g. župnika N. Rožkarja, namreč od ovce in pa kostruna... Tukajšnji oskrbnik iz mislinke graščine G. N. Jas je v Št. Iju pri svojem mlinu električno luč postavil in so vsi iz okolice zaradi pomanjkanja petroleja si luči v svoje hiše in štale dali napeljati. Vsa čast temu oskrbniku, ki se je toliko potrudil in nam luč preskrbel. Tudi naš župnik Rožkar

so si dali napraviti po vseni „farofi“ in v kaplanijo, pa še tudi v štale luči napeljati, brez da bi farmane poprej kaj vprašali, če bojo jim pustili ali kaj pomagali pri plačilu luči. Naenkrat so začeli „petlati“ in prositi denarje za luč v „farof“. Ker so zelo malo skupaj nabrali, ker jim sploh nihče drugi ni nič dal, kakor njihovi podrepniki, zato so pa v nedeljo na 21. t. m. šinfali pri pridigi, da kaki so cerkveniki, da se nič ne brigajo za cerkev in pa za „farof“, ker jim je na „farofi“ skozi streho en par kapljice dežja prišlo in so mislili, da bo jim takoj priletel cerkvenik ter jim tisto luknjo zamašil, da se ne bi zalili ali vtopili. Nadalje so šinfali nas vse farmane, da tisti, kateri so kaj dali za luč, so ovčice, in tisti pa, ki niso nič dali, so „poki“ (kostruni)! Mi Vas vprašamo, g. župnik, ali se to spodobi v cerkvi, če je hiša božja, da Vi samo šinfate čez farmane? Ko bi to samo eno nedeljo bilo; pa je skoraj vsako nedeljo, da nas šinfate. Saj ni naša dolžnost, da bi mi Vam morali luč kupovati; če jo hočete imeti, si jo morate sami kupiti, ker to ni dolžnost farmanov... Torej le počasi, g. župnik; Vam ni treba misliti, da ste na dravskem polju in pa da smo mi tak zabiti tukaj na Pohorju. Mi vse vidimo brez špegljev, mi tudi vemo, kaj moramo kupiti. V današnjem času si pa tudi žiber sami kaj date popraviti, saj tisto ni greh; pač pa je greh, če farmane odirate in v božji hiši šinfate...

Osvobodena Koroška. Ob priliki zmage nad Italijani, ki so morali tako naglo zapustiti koroško deželno mejo, odpisal je koroški deželni odbor cesarski kabinetni pisarni, sledeči brzojav: „Najveseleje ginjen vsled brezprimernih uspehov avstro-ogrskih in nemških čet, ki so pod slavnim vodstvom Njeg. Velikanstva cesarja in kralja v patrijotični vdanosti in z neizčrpljivo napadalno silo našega dednega sovražnika od državnih mej na južnem zapadu prepodile ter s tem leta dolgi pritisek sovražnika ob koroški meji zlomile, prosim v imenu vojvodine Koroške izraziti Njeg. Velikanstvu najglobljejo zahvalo. Delo zveznih čet obmudujoča, je Koroška ponosna, da ve med njimi tudi svoje sinove kot junake se boreče.“

Iz osvobodene Koroške. V nekem koroškem listu čitamo pod 30. oktobrom neki dopis iz Köttschacha, v katerem se poroča med drugim sledeče: „To je bilo presenečenje! Od nedelje do ponedeljka bil je sovražnik iz naših gora izginil. Predor pri Pontafu nam je ostal prikrit in tako na odhod sovražnika začetkom niti verjeti nismo mogli. Tudi vjeti Italijani so presenečeni. Umikajoči se sovražnik zažgal je svoje lastne vasi (Timau, Cleolis, Paluzza itd.). Naši domači lovci pa so bili hitro za Italijanom in so marikotno uničenje preprečili. V noči na ponedeljek deževalo je, kakor da bi se bil oblak odtrgal, tudi se je bliskalo in je gmelno nepretrgano. K temu je prišel še bobenski ogenj naše artiljerije, ki je pač unikajočemu sovražniku težke izgube prizadelo! Danes pa smo dobili pol metra snega.“

Prisilna oddaja jajc na Koroškem. Iz Celovca poročajo: Deželno predsedništvo je odredilo, da mora v času od 1. januarja do 31. avgusta 1918 vsak lastnik kokoši od vsake kokoši dati po dve jajci na mesec zbiralnici. Cene jajcam bo deželna vlada dočevala.

Na ogrskih kolodvorih ne smejo prodajati sadja in vode. Tako je odredil ogrski trgovski minister v soglasju z notranjim ministrom. Ponovno so namreč že ugotovili, da je uživanje sadja in vode na kolodvorih povzročilo legar in grizo.

Odvetniki izvzeti iz vojne pomožne službe. Domobranski minister pl. Čzap je izjavil deputaciji odvetniških zbornic, da so odvetniki izvzeti iz vojne službe.

Mud udarec za kadice. Sasko glavno ravnateljstvo železnice je od 1. novembra naprej popolnoma prepovedalo kajenje v vlakih.